

сѣ' станѣли най голѣми и найкрѣвопролитны биткы, кѣту ближны мѣста Одрина и кѣту на пѣтя за въ Прѣславъ и Търново стоѣщи. Тии мѣста са споманувать въ наши народны пѣсны съ има *Падгорье*.⁵⁷⁾

Осталое въспоманание *Асѣново* устие и *Асѣница* около Сливена, дади ни поводъ, да са разпространимы въ краткое сие описание, и да са отдалѣчимы отъ прѣдмѣта си, иъ то неще да бѣди безъ-полезно; защото ще дадѣ другимъ поводъ, да опишѣтъ по обшърно, не само окръстны мѣста Сливена, нѣ и други, дѣ наша найстара повѣстность стои затаена!

Ные казахмы какъ попрѣдание съхранило, чи въ Сливненскы горы имало създани отъ Асѣна двадесать и четиры мѣнастири и тии носили има *Малка Свята Гора*, а видѣхмы и нѣколко си остатки. Ето що казва и приснопаматный отецъ Пайсый о тому въ своѣ драгоцѣннѣ повѣстность, дѣ описва и бѣлгарскы сваты мѣжие.

„бѣ сваты преподобни отецъ Θεодосіа терновски ученикъ святаго Григориа Синаита и патриарха святаго Евтимиа, просіалъ въ гору Сливенскую, ту съградилъ царь многы мѣнастири, на подобіе сватыа горы Атонстѣи, и былъ надъ вси оны мѣнастиры началникъ и наставникъ сватый отецъ Θεодосіа терновскы, былъ родомъ отъ Търново, благороденъ и честенъ, нѣ оставилъ всѣхъ мѣрское пристрастіе и вдалъ са Богу всадушно и всесердечно просіалъ чуднимъ и сватымъ житіемъ, тако и отъ нѣговы ученици поставляли патриарси терновски много епископи по Болгаріа, красили свои епископїи чюднимъ своимъ житіемъ и ученіемъ.“

Изложивше тыа наши народны паматницы за Асѣновъ славенъ за Бѣлгары вѣкъ, да кажимы нѣщо си въ кратцѣ относительно повѣстности, какъ е почнѣлъ той вѣкъ. Нѣ за това не бы было излишно въ кратцѣ да изложимъ, що е разсѣяно тукъ тамъ отъ самы византийскы писатели юще отъ постары врѣмена. Ето отъ тѣхъ изчърпано отъ разны учены и приведено тукъ.

Една отъ Бѣлгарскы орды са явила за пѣрвы пѣтъ на границы империи въ 485 годинѣ, въ врѣма императора Зенона и была разбита отъ Теодорика на Бористѣнскы брѣгове. Нѣ то никакъ не помѣшало Бѣлгарѣмъ, щото послѣ 14. години пакъ да нападнѣтъ въ Руманѣж (Тракиѣж), да разбижѣтъ Гърцы, да опустушѣтъ сичкѣ нежъ страна и да са възвѣрнѣтъ прѣзь Дунава, получивши условленѣ запла-тъ. Императоръ Анастасый устройлъ каменѣ стѣнѣ, да присѣче нападеныа имѣ, нѣ въ врѣма Юстиниана*) тии пакъ сѣ' явили въ им-

*) Управда, Бѣлгаринѣ отъ Македоннѣж, кой отъ простаго война ставѣлъ императоръ Византийскы. Това е доказано отъ сичкы Европѣйскы учены!